

Bc. Kateřina Špilarová: Plzeň, vztah náměstí a nádraží

Přiznávám se, že jsem Kateřinu Špilarovou od práce pro rodné město odrazil. Bývá záludné dělat první velký úkol do známého prostředí, člověk bývá příliš upnutý na stávající detaily. Navíc, Plzeň je velmi zničené město a rozhodně to nevypadá, že by se něco měnilo k lepšímu. Úpravy v okolí Hlavního nádraží jen setrvačně protahují destrukci města.

Kateřina Špilarová se nedala odradit. Objela krajská města a zkoumala vztah nádraží a města obecně. V Plzni přidala podrobný rozbor historie místa. Je vidět, že generační pohled na obraz města se mění. Já bych na náměstí jel z nádraží tramvají a pěšky určitě přes Jána, nikoli přes Americkou (za časů mého dětství a mládí Moskevskou). Možná je to také tím, že jsem z Doubravky a jinou cestu na náměstí, než přes Jána, prostě neznám.

Na největší obchodní třídě města nesmí stát obchodní zařízení, to si Plzeňané odhlasovali v referendu. Aktivistická manipulace veřejnosti je zničující. Toto nesmyslné a chybné rozhodnutí stále platí, Plzeň je ve slepé uličce. Skepse z „modernistického pojetí urbanismu“ je po všech zkušenostech velká, v Plzni přímo odstrašující. Návrat do devatenáctého století není možný, i když dosazení blokové struktury „dle Zákrejse“ vypadá přesvědčivě... Jak tedy vyřešit nejzničenější místo města?

Diplomantka si trochu usnadnila přetěžký úkol tím, že se rozhodla pro cestu postupných kroků. Jiná cesta ostatně také ani není možná, proto jsem tento pragmatický postup podporoval. Sám mám za sebou řešení křižovatky u Jána, které, bylo jednoznačně a okamžitě odmítnuto – to zůstane na některé další generace. Proto ho vynechala i Kateřina, stejně jako celkové, v Plzni prostě neřešitelné, dopravní uspořádání. Stavíme tam, kde to v současné době jde – ono by to i tak bylo velmi komplikované.

Od počátku se autorka soustředila se na trasu Americká a jsem přesvědčen, že se s daným úkolem vypořádala ukázkově. Doplňuje solitéry, přesto vytváří ulice. Nestaví obchodní dům, přesto má obchodní pasáž. Vrací na místo kulturní stavbu a staví jí do kontrastu s prvním obchodním domem, který povyšuje na součást celkové kompozice. Vkládá do místa zmaru konečně jednoznačný tvar, čitelný v měřítku velkého města, kterým Plzeň má být. Doplněné město by následně natolik kontrastovalo se zničenou Sirkovkou a zapomenutým Jánem, že by se možná dalo hovořit o znovuzrození klíčového bodu Plzně. Doufejme, že by se toho mohla Kateřina ke konci století ještě dožít. Přeji jí to.

S radostí doporučuji přijmout projekt Kateřiny Špilarové k obhajobě a doporučuji ohodnotit známkou A.